

Chelsea Oost

Onzichtbaar

De wind waait onzichtbaar en doet de takken van de bomen bewegen
regen valt neer en als de donkere wolken in de lucht eindelijk zijn verdwenen
is het aan de zon om het water te verdampen:
De kringloop van het leven

Precies op de goede afstand is de stand van de planeten
kometen door de ruimte zwevend
de zon zorgt voor licht zelfs via de maan in de nacht
eb en vloed worden geregeld op de minuut af
geen leven zonder alle sterren en planeten die op precies de goede plek en afstand
lijken te zweven:
De kringloop van het leven

Onderaan de voedselketen staan de verteerders die goed doen aan de planten
De planteneters eten planten om door de vleeseters te worden opgegeten
maar geen van allen kan bestaan zonder de ander:
De kringloop van het leven.

De mens steelt uit de zakken van een ander om hem vervolgens van het leven te
beroven
hij maakt natuur kapot en dieren af
De mens is verantwoordelijk voor de grootste misdaden tegen de aarde
en tegen zichzelf
meer gefocust op dood zonder noodzaak dan leven:
De kringloop van het nemen.

Chelsea Oost

ontvorst

Zonder verwachtingen steek ik je laatste sigaret op
die nog zat in je pakje
want die had je
achtergelaten maar nu de rook is verdwenen is ook echt de pret op
ik mis je lachje
het is huilen met mijn pet op

Er steekt een storm van protest op
omdat ik weet dat ik voorlopig in het stof bijt
maar ik haat het donker en mis het zonlicht
dus toch het tegenovergestelde van een stof mijt

De kilte neemt nu over
ik besluit mijn huis op te ruimen en word nostalgisch door wat ik allemaal vind
ik was een vorst met jou aan mijn zijde
nu heerst er slechts een erg frisse wind

Chelsea Oost

Kees 't Hart

De dichter

Hij staat voor de deur en roept
Doe open doe open ik ben het
Ik ben de dichter doe open
Je moet naar me luisteren

Je moet naar me luisteren
Ik vertel je alles over geluk
En liefde en gelukkige dromen
Doe open ik ben het

Het regent nog een beetje
De straat is stil en verlaten
Een paar kinderen kijken
Naar de schreeuwende dichter

Ik weet dat je gelukkig bent
Ik weet het twijfel niet
Je bent gelukkig ik kan het zien
Omdat ik het heb geschreven

Ik ben de man van de gedichten
Van gisteren en van vandaag
En van de liefdesverklaringen
Ik deed ze bij je in de brievenbus

Een auto draait de straat in
De kinderen gaan naar huis
De dichter loopt het tuinpad af
Twijfel niet fluistert hij

Kees 't Hart

DE DINGEN

De dingen maken het liefst met dingen kennis
Ze kennen voorkeuren en douanebeambten
Echte dingen zijn altijd de gelukkige dingen

Dingen zijn het liefste geen woorden maar dingen
Die door dingen aan dingen toekomen
Het liefst zijn ze takel stofbril en borstel

De dingen zijn graag toegankelijke dingen
Die zo gevoelig mogelijk voor poeder zijn

Het liefste nemen de dingen geen afscheid
Van dingen omdat ze dingen willen zijn
En zich andere dingen willen voorstellen

De dingen zijn heel graag spelden
Zonder dat ze aan spelden denken

Kees 't Hart

Roberta Petzoldt

grote hoogte

Ruige berg, kartelkop
geen kruis of zendmast op je top
verandert je tanden.

Een harde waarheid tekent je contour
aardkorst barst
offers van biotopen.

Een wolk komt je open zenuw verzachten
bomen beklimmen sussend je flanken
en je laat wat zand uit een plooi
van je mantel los
een sleep van gruis
voor het volk, de zwavelstokjes
die hun korte vlam leven
in de carroussel van je schaduw.

Roberta Petzoldt

compositie van een val

Terwijl ik steil sta
tussen
met mossen overgoten
kolossen
door penwortels gespiest
en
het treinlange lichaam
van een geschorste den
naakt, op de rotsbrokken gebroken
de takken onder zich intact
duizendpoten
die de helling aflopen
en
de beuk die zich om haar eigen
zaailing wringt
hoor ik het geluidloze geweld om me heen Annemaria koekoek in een titanengeschild
mijn leven een frame
in de doodstille actiefilm die
hier al 60 miljoen jaar draait.

Roberta Petzoldt

Lemuël De Graav

Als ik straks het loodje leg

En als ik straks het loodje leg
wiens mening staat er op mijn steen

wiens handen dragen mij naar bed
wiens harten hebben mij gekend

wiens ogen kijken naar mijn lijf
en kijkt en kijkt en ziet een ander

wiens blikken reflecteren spijt
of angst en schaamte tegelijk

want ze me wie ziet nou degene
die naast ze staat en toch verandert

wiens ogen zijn er sneller dan
het licht waarvan wij allen afstamden

als een vlinder in een plakboek
als een brandend merk op deze aarde

als een schoongewassen zakdoek
zal ik achterlaten hen die mij verliet

Lemuël de Graav

onze blauwe plek

nu mijn lichaam pijn doet
mijn benen slepen
mijn armen los

wil ik slaan op alles dat zwijgt
ik wil bloed op de snaren
ik wil ritme door de borst
ik wil alles doen ademen
ik wil kots op de grond

Ik dacht dat het hier veilig was
dat het mij hier niet vinden kon

maar dwars door het snijden van de synth
het gejammer van de bas
de slagen van de drum
viel uit de speaker
een traan
en raakte mij aan

de blues heeft me gevonden

en ik vond haar
in rappers en videoclips
tote bags en t-shirts
promo's en playlists
white kids en moshpits

nu doet mijn lichaam pijn
mijn benen slepen
mijn armen los

ik stamp op de vloer
familie — is daar iemand?
alsjeblieft
dans met mij

ik dacht dat het hier veilig was

Lemuël de Graav